

[Dorte Bennedsen.]

at en sådan bestemmelse næppe helt kan undværes, men jeg er af den opfattelse, at sådanne dispensationer bør indskrænkes til et absolut minimum. Bemærkningerne til forslaget henviser i dette spørgsmål til betænkningens side 29, og ved lejlighed hører jeg gerne ministerens fortolkning af dette punkt i betænkningen, idet jeg personlig gerne ser, at fortolkningen bliver så snæver, at dispensation rent faktisk kun kommer til at omfatte de kongelige kapeller ved Roskilde domkirke.

Endelig mener jeg, at det må være af interesse for udvalget at drøfte med ministeren § 4 om de nærmere regler for begravelse og ligbrænding.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne tilsige forslaget en velvillig behandling.

John Haaber (V):

Dette lovforslag tager sigte på, at begravelsesloven af 1907 og ligbrændingsloven af 1950 afløses af en fælles lov om begravelse og ligbrænding. Når denne revision er betimelig, skyldes det, at enkelte bestemmelser i de to nævnte love længe har trængt til en revision. Det drejer sig for det første om begravelseslovens § 2, hvorefter der kan foretages borgerlig begravelse af folkekirkens medlemmer, når afdøde i testamenteform har afgivet erklæring herom. Dels må det vel siges, at kravet har været for strengt, dels er det efterhånden blevet anerkendt, at afdødes ønske om borgerlig begravelse også kan godtgøres på anden måde.

Det drejer sig for det andet om ligbrændingslovens § 5, hvorefter det ikke kan pålægges folkekirkens præster at medvirke ved begravelser, hvor ligbrænding finder sted. Denne paragraf har skabt en uklarhed, idet nogle har opfattet begravelseslovens regler om borgerlig begravelse som kun gældende for kistebegravelser og dermed draget den slutning, at de efterladte ved ligbrænding frit kunne træffe bestemmelse med hensyn til, om begravelse skulle ske med eller uden medvirken af en præst. Denne usikkerhed har medført, at der undertiden er foretaget borgerlig begravelse af folkekirkemedlemmer, uden at det var godtgjort, at afdøde havde fremsat ønske herom.

Det drejer sig for det tredje om et ønske

fra justitsministeriet om, at den i ligbrændingslovens § 3, stk. 2, nævnte kontrol bliver overført fra politiet til krematoriebestyrelserne. En kommission har afgivet en betænkning, hvoraf det fremgår, at udvalget enstemmigt går ind for, at bestemmelserne i de nævnte love ændres, dels på de nævnte områder, dels på en række andre punkter, samt at lovgivningen vedrørende begravelse og ligbrænding samles i én lov.

Det er venstres opfattelse, at vi bør tilstræbe en forenkling af lovgivningen, og det kan vi tilslutte os, men vi må gøre nogle bemærkninger om det sigte, disse ændringer kan få.

Det må være hensigten med den nye lovgivning på dette område, hvor de efterladte oftest vil være psykisk ude af balance, at der gælder regler, som skaber de færrest mulige komplikationer, og som heller ikke giver udenforstående mulighed for at gennemføre beslutninger, som de efterladte under andre omstændigheder ikke ville træffe, eller som ikke er i overensstemmelse med afdødes ønske.

Det er derfor afgørende, at det først og fremmest er afdødes ønsker, der skal være bestemmende for, om liget skal brændes eller kistebe graves, ligesom det også må være afdødes ønske med hensyn til gejstlig medvirken, der er enebestemmende. Et medlemskab af en ligbrændingsforening eller en forening, der har dette på sit program, er naturligvis et udtryk for afdødes ønske, medmindre de efterladte klart kan give til kende, at vedkommende havde en anden opfattelse. Et medlemskab af folkekirken må som hovedregel være et udtryk for afdødes ønske om gejstlig medvirken, medmindre de efterladte klart kan godtgøre, at afdøde i den henseende havde et andet ønske.

Med hensyn til begravelsesmyndigheden bør man nok i udvalget se nærmere på, om der bør foretages en deling af begravelsesmyndigheden, alt eftersom brænding eller kistebegravelse skal finde sted, når bortses fra de særlige ordninger, der findes i en række større byer.

Det er venstres opfattelse, at der gennem den foreslåede paragraf åbnes en mulighed for, at folkekirken skubbes ud af sit leje i befolkningen, ud af den ganske naturlige placering, som folkekirken må have med de medlemmer, den har. Vi vil meget gerne i